

Nieuwe benoemingen

Nieuwe Eretekens

Het ereteken van HKV Achilles is een speciaal speldje dat wordt uitgereikt aan vrijwilligers die zich gedurende een lange periode, vaak op de achtergrond, verdienstelijk hebben gemaakt voor de vereniging.

Het meest recente ereteken werd uitgereikt aan Jolanda Muller voor haar inzet voor de WAPC. Een mooie traditie die in de loop der jaren wat is weggezakt, maar die wij graag nieuw leven inblazen.

Met dit ereteken spreekt Achilles haar waardering uit voor de stille krachten die, zonder op de voorgrond te treden, onmisbaar werk verrichten en zo een belangrijke bijdrage leveren aan het functioneren en de continuïteit van onze club.

Het speldje symboliseert onze dankbaarheid, erkenning en verbondenheid.

Margot van Loon

Binnen een vereniging heb je mensen die altijd zichtbaar zijn — en mensen die juist in alle rust, en vaak jarenlang, een onmisbare rol vervullen. Die laatste groep verdient het om in het zonnetje gezet te worden.

Op zaterdagochtend stond ze stevast op het veld. Niet om zelf te spelen, maar om de allerkleinsten kennis te laten maken met korfbal. De kangoeroetrainingen waren haar domein: een plek vol spel, plezier en verwondering.

Maar haar inzet ging veel verder dan alleen het veld. Jaren geleden begon ze, samen met Monique Alsem, met het actief werven van nieuwe leden. Ze stonden op braderieën, trokken naar scholen en gaven de club letterlijk een gezicht in de wijk.

De afgelopen jaren was zij de stille kracht achter de schermen. De schakel tussen de werving en de ouders van nieuwe leden. Ze zorgde ervoor dat meetrainers zich welkom voelden en begeleidde ze tot volwaardig lidmaatschap.

En nu, na jaren trouwe dienst, draagt ze het stokje over. Een moment om stil te staan bij alles wat zij voor Achilles heeft betekend.

Daarom reiken wij met trots het ereteken van HKV Achilles uit aan **Margot van Loon** – voor haar betrokkenheid, haar enthousiasme en haar onvermoeibare inzet voor onze jongste jeugd.

Desiree de Bruin

Ze kwam een jaartje eerder kijken dan de andere Readyanen en stortte zich al snel op een van de belangrijkste, maar vaak onzichtbare pijlers van een vereniging: de communicatie.

Ze hielp mee aan de ontwikkeling en content van de website, zorgde dat activiteiten en nieuwsberichten zichtbaar werden en werd hét vertrouwde gezicht achter de Achilles-community WhatsAppgroep.

Altijd op de hoogte, altijd bereikbaar, altijd zorgvuldig. In een tijd waarin communicatie soms als vanzelfsprekend wordt gezien, bleef zij jaar na jaar die constante factor waarop iedereen kon rekenen.

Helaas draagt ook Desiree nu haar taken over. Een passend moment om stil te staan bij wat zij op de achtergrond allemaal mogelijk heeft gemaakt.

Met trots reiken wij het ereteken van HKV Achilles uit aan **Desiree de Bruin** – voor haar betrouwbaarheid, betrokkenheid en niet-aflatende inzet voor de communicatie binnen onze vereniging.

Nieuw Lid van Verdienste

Rogér Kalberg

De volgende benoeming gaat naar een persoon die zijn rol meer dan 10 jaar heeft vervuld, met verve. Grote verantwoordelijkheid gedragen en dit op een manier gedaan zo ik dat nog niet gezien heb (en ik heb rondgebeld, anderen voor mij, met nog veel meer ervaring, *ook* niet). Niet alleen wij vanuit Bestuur vonden dit. Vanuit meerdere hoeken (oud en nieuw) is ons ingefluisterd dat deze persoon, die *moet* afzwaaien, terwijl hij dit eigenlijk niet wil, toch *echt wel* deze benoeming behoort te krijgen. En terecht.

Ik heb deze persoon leren kennen als zeer kundig binnen zijn vakgebied. Iemand met een mooi en uniek karakter. Iemand die wanneer je dan lekker op stoom bent met een idee of een oplossing of een gedachte en dat hij dan een vraag stelt (en daar ook aan vasthoudt) en dat je dan denkt, *echt die vraag, is het nodig?* En dat het dan een echt hele irritante maar heel goede vraag blijkt te zijn. In het begin moest ik wennen aan de stijl, na een tijdje heb ik hem begrepen en nu inmiddels volledig omarmd en wacht ik erop om een discussie goed rond te maken. Niet alleen financieel, ook alle andere domeinen. Strategisch en integraal inzicht is hem ook niet vreemd.

Ik heb het over iemand die echt ongelooflijk veel werk kan verzetten, die met bijzonder weinig slaap nog zeer accuraat kan functioneren (ongekend), iemand die zeer loyaal is, bescheiden, integer en altijd bereikbaar; op vakantie (niet dat we dat willen, we ontraden het hem zelfs). Zelfs met een jong gezin. Onze club is financieel solide, daar heeft deze persoon zeer zeker heel veel aan bijgedragen. Gewoon door goed overzicht, doortastend handelen (of juist vasthouden), scherpe vragen stellen, een nette hand op de knip, “ja zeggen mits” en zo voorts. Ik heb natuurlijk over jou Roger!

Je zwaait in oktober af omdat het *moet*. Je gaat het Bestuur dan ook verlaten. We zijn in gesprek om de invulling van jouw rol goed te gaan bestendigen. Deze gesprekken lopen goed, we hebben een goed beeld en een goede weg voorwaarts. En, het is een aderlating.

Roger, ik wil je namens het Bestuur, namens de club en ook persoonlijk enorm bedanken voor je inzet. De benoeming van **Lid van Verdienste** heb je wat ons en mij betreft, meer dan verdiend!

Nieuwe Ereleden

Marinus Stulp

Sommige mensen sluiten zich aan bij een club. Anderen worden een deel van de club. Dit lid van verdienste in kwestie behoort overduidelijk tot die laatste categorie. Sinds zijn komst naar Achilles in 1998 heeft hij zich volledig verbonden aan onze vereniging – en wij ons aan hem.

Al snel na zijn komst raakte hij betrokken bij het reilen en zeilen van de club. Hij vervulde verschillende rollen: als secretaris, als kampeider, als

trainer/coach. Maar bovenal werd hij hét gezicht van alles wat met arbitrage te maken heeft binnen Achilles.

Scheidsrechter zijn is een vak apart. Geen makkelijke taak – laten we eerlijk zijn: er zijn maar weinig mensen die uit zichzelf staan te trappelen om te fluiten. De persoon in kwestie ook niet, maar hij deed dit wel. Hij pakte letterlijk en figuurlijk de fluit op en floot jarenlang, week in week uit, met volledige toewijding. Niet op zoek naar roem of topniveau, maar juist voor de breedtesport, waar het minstens zo belangrijk is dat wedstrijden doorgaan en goed verlopen. En als iemand niet kon fluiten? Dan was hij zeker niet de beroerste om het over te nemen.

De begeleiding van scheidsrechters werd een nieuwe taak voor Achilles, en ook hier stak hij zijn wijsvinger voor op. Met de coördinatie van de planning van (jonge) scheidsrechters én de begeleiding hiervan werd hij een onmisbare factor in de arbitrage bij Achilles.

De 1800 wedstrijden die hier in totaal op volgden, gingen allemaal door zijn handen. Ofwel de indeling van de scheidsrechter, ofwel door het begeleiden van een jonge scheidsrechter. En dit allemaal vol verve. Arbitrage is voor hem serieuze business.

Na twaalf jaar intensieve inzet op dit vlak neemt hij nu afscheid van deze rol. En hoewel het fluitend misschien stiller wordt, zullen we hem mogelijk nog wel bij de wedstrijden van de selectie tegenkomen. Niet als scheidsrechter, maar als jurylid. Hij kan het toch niet helemaal loslaten om geen invloed meer te hebben op een wedstrijd.

Zijn staat van dienst, zijn toewijding, zijn veelzijdigheid én zijn jarenlange inzet maken hem tot meer dan een gewaardeerd lid.

Wij leggen de JAV de vraag voor akkoord te gaan met de benoeming, met groot respect en diepe dankbaarheid tot erelid van de vereniging:
Marinus Stulp

Marinus, dank voor alles wat je hebt gedaan – en vooral voor wie je bent binnen onze club.

[Linda van den Haak](#)

Er zijn functies binnen Achilles waarvoor je niet in de rij staat. Functies waarvoor en waarin je moet kiezen, knopen moet doorhakken, puzzels

moet leggen en het nooit iedereen naar de zin kunt maken. Een taak die belangrijk is, maar soms ondankbaar voelt.

Toch was daar iemand die die taak jarenlang met volle overtuiging op zich nam. Iemand die gesprekken voerde met spelers, ouders en trainers – soms hartelijk, soms moeilijk. Die ploegen samenstelde, op zoek ging naar trainers, eindeloos overlegde, en het overzicht behield te midden van verwachtingen, teleurstellingen en lastige keuzes.

Het was zwaar. En er waren momenten waarop ze zich er alleen in voelde staan. Maar ze gaf niet op. Ze hield haar hoofd omhoog, bleef doorgaan, bleef staan. Niet voor haarzelf, maar voor Achilles.

Toen haar termijn eigenlijk vorig seizoen al ten einde was, had ze er ook voor kunnen kiezen om het stokje neer te leggen. Maar toen er nog geen opvolger klaarstond, besloot ze om door te gaan. Nog een half seizoen, om de overdracht goed te regelen en het gat te kunnen dichten. Zoals ze alles deed: zorgvuldig, loyaal en met een groot verantwoordelijkheidsgevoel.

We spreken hier over iemand die al eerder benoemd is tot Lid van Verdienste. Maar haar jarenlange toewijding, haar kracht in moeilijke tijden en haar blijvende betrokkenheid verdienen méér.

Met grote trots en diepe waardering zouden wij Linda van den Haak willen benoemen tot erelid: Linda van den Haak.

Linda, namens de hele vereniging: dank je wel – voor alles wat je hebt gedaan, en vooral voor de manier waarop je dat hebt gedaan.